

Saksframlegg

Søgne kommunes rutiner for tildeling av parkeringskort for forflytningshemmede

Utv.saksnr	Utvalg	Møtedato
12/17	Eldrerådet	03.04.2017
17/17	Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne	04.04.2017
29/17	Tjenesteutvalget	05.04.2017
34/17	Formannskapet	19.04.2017
35/17	Kommunestyret	27.04.2017

Rådmannens forslag til vedtak:

Søgne kommune opprettholder den endrede praksis som er etablert i løpet av 2016, da denne praksis er i tråd med gjeldende forskrift og på nivå med den praksis som utøves i Kristiansand kommune

Saksprotokoll i Eldrerådet - 03.04.2017

Innstilling:

Eldrerådet viser til behandling av saken i eldrerådets møte 27.02.2017. Eldrerådet ønsker at følgende innspill vurderes ved videre politisk behandling av PS 12/17-Søgne kommunes rutiner for tildeling av parkeringskort for forflytningshemmede.

PS 8/17 Referatsaker 27.02.2017

Eldrerådet mener at behovet for parkeringskort for forflytningshemmede har sammenheng med generelle parkeringsforhold på Tangvall, og ber om at følgende spørsmål belyses i saksfremlegget:

- Overholdelse av 2 timers parkeringsregel på Tangvall*
- Parkering for ansatte ved rådhuset*
- Behandling av søknad om parkeringskort i Søgne kommune vs ordinært parkeringskort*
- Tilbud om bistand ved utfylling av søknad om parkeringskort for forflytningshemmede*

Saksprotokoll i Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne - 04.04.2017

Innstilling:

Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne mener at behovet for parkeringskort for forflytningshemmede har sammenheng med generelle parkeringsforhold på Tangvall.

Rådet ønsker at følgende vurderes ved videre politisk behandling av PS 12/17:

- Overholdelse av 2 timers parkeringsregel på Tangvall
- Parkering for ansatte ved rådhuset
- Behandling av søknad om parkeringskort i Søgne kommune vs ordinært parkeringskort
- Tilbud om bistand ved utfylling av søknad om parkeringskort for forflytningshemmede

Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne mener at forskrift for parkeringstillatelse for funksjonshemmede skal ligge til grunn ved tildeling av parkeringstillatelse for forflytningshemmede i Søgne kommune.

Saksprotokoll i Tjenesteutvalget - 05.04.2017

Behandling:

Kommunelege Vegard Nilsen orienterte samt besvarte spørsmål.

Repr. Fardal (H) fremmet tilleggsforslag på vegne av H, SP, V, KRF og AP:

Tjenesteutvalget ber om at det vurderes sosiale behov og livskvalitet hos søker ved tildeling. Legeerklæringer vektlegges spesielt tungt.

Votering:

Det ble votert i følgende rekkefølge:

1. Rådmannens forslag til vedtak
2. Tilleggsforslag fra H, SP, V, KRF og AP

Rådmannens forslag til vedtak enstemmig vedtatt.

Tilleggsforslaget vedtatt med 7 mot 2 stemmer (FRP).

Tjenesteutvalget innstiller til formannskapet.

Innstilling:

Søgne kommune opprettholder den endrede praksis som er etablert i løpet av 2016, da denne praksis er i tråd med gjeldende forskrift og på nivå med den praksis som utøves i Kristiansand kommune.

Tjenesteutvalget ber om at det vurderes sosiale behov og livskvalitet hos søker ved tildeling. Legeerklæringer vektlegges spesielt tungt.

Saksprotokoll i Formannskapet - 19.04.2017

Behandling:

Tjenesteutvalgets innstilling enstemmig vedtatt.

Formannskapet ba administrasjonen orientere nærmere om praksis i kommunestyret 27.04.17.

Innstilling til kommunestyret:

Søgne kommune opprettholder den endrede praksis som er etablert i løpet av 2016, da denne praksis er i tråd med gjeldende forskrift og på nivå med den praksis som utøves i Kristiansand kommune.

Tjenesteutvalget ber om at det vurderes sosiale behov og livskvalitet hos søker ved tildeling. Legeerklæringer vektlegges spesielt tungt.

Bakgrunn for saken:

Søgne kommune har i likhet med andre kommuner strammet inn praksisen med å tildele parkeringskort.. Orientering om dette ble gitt i tjenesteutvalget i april 2016. Tjenesteutvalget mottok tidlig i 2017 bekymringsmelding fra Eldrerådet angående de nye rutineene, hvorpå saken på nytt ble presentert som referatsak i tjenesteutvalget 08.02.17. Her ble det gitt innspill både fra leder av klagenemda og kommuneoverlege. Med bakgrunn i dette ber tjenesteutvalget om en politisk vurdering og forankring av dagens praksis.

Saksutredning:

Samferdselsdepartementet vedtok 15. mars 1994 forskrift om parkering for forflytningshemmede. Ny forskrift trådte i kraft 1. januar 2017, uten store endringer. Når Søgne nå opplever en strengere praksis så skyldes ikke det ny forskrift, men ny tolkning av den forskriften som har vært siden 1994.

Nytt parkeringsutvalg ble opprettet våren 2016, bl.a. som følge av inhabilitet hos eksisterende medlem. Det nye utvalget har valgt å endre praksis, og endringens målsetting har vært å få lik og rettferdig behandling for forflytningshemmede uavhengig av bostedskommune, noe som fremheves som en målsetting i forskriften. Ser man tilbake på en del av de sakene der parkeringskort er innvilget, mener dagens utvalg at saksbehandling og flere vedtak har vært gitt i strid med forskriften. Strengere praksis har naturlig nok ført til færre tilfeller der tillatelse er innvilget. Antall søknader og innvilgede tillatelser siden 2012 ser slik ut:

	2012	2013	2014	2015	2016
Søknader	68	43	53	54	41
Innvilget	57	40	53	49	11
Klagenemd					6

Til «forskrift om parkering for forflytningshemmede» er det laget en revidert kommentarutgave datert november 1999. Denne skal ligge til grunn når parkeringsutvalget behandler sine søknader, og tilsvarende gjelder når klagenemda skal behandle klagesaker. Denne vil bli brukt inntil det er utarbeidet en ny veileder etter den nye forskriften.

Parkeringsutvalget i Søgne tolker forskriften på følgende vis:

For å få innvilget kort for forflytningshemmede skal to kriterier være innfridd samtidig;

- *Store vansker med å bevege seg over noen lengde*
- *Faktiske behov for parkeringslettelse (ikke behovet for å kjøre bil)*

Kommentarutgaven til forskriften sier følgende: «*Det er kommunens oppgave å vurdere behovet for parkeringslettelse. Bakgrunnen for dette er at det må foretas en mest mulig nøytral vurdering for å finne fram til hvem som har et reelt behov for bedret tilgjengelighet til parkeringsplasser. Et moment i vurderingen vil være om søkerens problem kan løses på en annen måte enn ved tildeling av parkeringstillatelse. Eksempelvis kan butikker i samme kjede, som ligger nær hverandre, ha forskjellig tilrettelegging av parkeringsplasser. I saker hvor det gis avslag på et slikt grunnlag, bør det i vedtaket redegjøres for kommunens vurderinger mht aktuelle alternativer for søker.*»

Og videre: «*Behovet for parkeringslettelse i forbindelse med bosted og arbeid er i **bokstav a) og b)** nevnt som forhold som bør tas med i vurderingen. I og med at uttrykket "eller annen aktivitet" er satt etter "bosted, arbeid", innebærer dette at også behov i forbindelse med fritid kan medføre at tillatelse bør gis. Alle typer aktiviteter skal dermed tas med i vurderingen.*»

Norges kommunale parkeringsforbund (NORPARK) samarbeider med Samferdselsdepartementet og driver opplæring av de kommunale utvalgene som skal behandle søknadene. De har utarbeidet en «behovspyramide» som ser slik ut:

Behovsspørsmålet står sentralt når både utvalg og klagenemd behandler søknadene. Et sentralt spørsmål er **hvor hyppig** behovet inntreffer. Eksempelvis vil et rehabiliteringsbehov som skjer 4 ganger per år vektles mindre enn ukentlige fritidsaktiviteter. Videre er det slik at hvordan parkeringsforholdene er på de stedene behovene skal innfris må undersøkes. For personer som ikke er avhengig av rullestol men samtidig et stort forflytningsproblem, så skal en handicap-parkeringsplass (HC-plass) være nærmere enn vanlige parkeringsplasser. Kristiansand har ca. 6000 parkeringsplasser hvorav ca. 200 er HC-plass Dette betyr at vanlige plasser ofte vil være nærmere der vedkommende skal innfri sitt behov, og med begrenset gange er det naturlig å velge de nærmeste plassene.

Rådmannens merknader:

Dagens parkeringsutvalg i Søgne har endret sin praksis for å oppnå en lik og rettferdig behandling av søknadene. Rådmannen ser det som viktig at de som virkelig har behov for tilrettelagt parkering får utstedt kort. Slik at HC-plassene ikke benyttes av personer som har god nok gangdistanse til å parkere på vanlig plass eller av personer som relativt sjeldent har et reelt behov for denne type tillatelse.